

Aarhus, 17. srpna 2019

Školitelský posudek bakalářské práce Kristiny Jarošové

Anežka Schulzová jako most mezi Dánskem a českými zeměmi

Anežka Schulzová as a Bridge between Denmark and the Czech Lands

Autorka se ve své bakalářské práci rozhodla pojednat literární činnost překladatelky, spisovatelky a kritičky Anežky Schulzové (1868-1905), konkrétně tu část Schulzové tvorby, která se vztahuje k Dánsku. První pochvalu si Jarošová zaslouží už za volbu tématu, jež dosud podrobněji nikdo nezpracoval a při jehož volbě autorka účelně spojila oba své studované obory: bohemistiku a dánštinu. Zvolené téma navíc dobře zpracovala, za což si zaslouží druhou pochvalu. Předložený text odpovídá rozpětí bakalářské práce a nárokům, které jsou na ni kladeny, a čas strávený v archivu při studiu dobových pramenů byl přetaven do informativního a sdělného výsledku. Třetí pochvalu si autorka zaslouží za to, že práci napsala jistou a dobrou češtinou.

Jarošová představuje nejdůležitější překlady Anežky Schulzové, tj. překlady Brandesovy studie *Romantická škola ve Francii* a jeho monografie o Sørenu Kierkegaardovi. Dále přibližuje autorskou tvorbu Schulzové, zejména tu, která se vztahuje k severským tématům, a přibližuje i Schulzové divadelní recenze. Kromě vlastní tvorby Schulzové se autorka věnuje také reflexi její překladatelské a autorské tvorby v dobovém tisku a rozebírá rovněž nekrology, které vyšly po literáčině předčasné smrti. V sekci "Přílohy" nalezneme také velice užitečný bibliografický soupis literární tvorby Schulzové. Jarošové práce přitom nepředstavuje jen vlastní tvorbu Anežky Schulzové, nýbrž rozebíraná díla zasazuje do dobového literárního kontextu a věnuje se i významu dánského kritika Georga Brandese a reflexi jeho tvorby v českých zemích. Práce tak v relativně ucelené podobě nasvětluje jeden střípek z dobové mohutné recepce severské kultury v českých zemích.

Vzhledem k předepsanému rozsahu bakalářské práce byla Jarošová ovšem nucena řadu zajímavých aspektů literárního působení Anežky Schulzové opomenout a rozhodla se vcelku pochopitelně omezit své snažení na poctivé shromáždění dostupných pramenů o Schulzové. Zhodnocení Schulzové tvorby tedy není zpracováno vzhledem k nějakému konkrétnímu problému, jde spíše o pozitivistický soupis. Jako pilotní práce slouží bakalářská práce výborně, hlavní kus práce je díky ní už vykonán. Následující nástin toho, co v práci zůstalo opomenuto nemá sloužit jako kritika této bakalářské práce, nýbrž jako nastínění dvou problémů, na něž by se případné navazující analýzy mohly zaměřit, aby celkové zhodnocení počínů Anežky Schulzové bylo ucelenější.

V navazující (diplomové?) práci by se autorka nebo některý z jejích kolegů mohli věnovat vlatnímu translátologickému rozboru překladů Schulzové a nespokojit se pouze se sumarizací toho, co o jejích překladech uvádí dobová kritika (ostatně hodnocení překladů jako takových je v dobových kritických ohlasech velmi stručné,

je-li jaké). Vymykala se praxe Schulzové dobovému překladatelskému úzu a jaký úzus tehdy převládal? V tomto ohledu nás stávající práce nechává tápat. Mimochodem není bez zajímavosti, že Schulzová patřila do první generace českých překladatelů, kteří ze severských jazyků prokazatelně překládali přímo, nikoli přes němčinu.

Druhé nosné téma skýtá oblast genderu, jehož se v práci sice Jarošová několikrát letmo dotkne, nevztahuje je však k žádným konceptům nebo teoriím - spokojí se s tím, že třeba Karáskovu zmínku o tom, že Schulzová vládne "ženskou logikou" (viz například str. 29), suše zmíní a ve vlastním výkladu k tomuto rýpnutí nezaujme žádný postoj. V rozšířené verzi by tak práci slušelo doplnění o dobový kontext ve vztahu k postavení ženy v tehdejší české společnosti.

K těmto dvěma navrženým tématům by se autorka mohla vyjádřit u obhajoby a předeštět, zda se jeví jako nosná a jak by je případně teoreticky uchopila.

Z předchozího textu vyplývá, že práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

Mgr. Helena Březinová, Ph.D.